

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně:

P.K.

zastoupená JUDr. Zdeňkou Doležilkovou, advokátkou
sídlem Ovesná 356/7, 724 00 Ostrava

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13. 5. 2021, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Zdeňky Doležilkové **se určuje částkou 4 719 Kč**, která jí bude vyplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 13. 5. 2021 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, kterým odňala žalobkyni od 10. 3. 2021 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 28. 1. 2021 žalobkyně již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.
2. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, v níž namítala, že se její zdravotní stav zhoršil. Má každodenní bolesti ramenních kloubů a horních končetin, má omezený pohyb, cítí únavu a vyčerpání a trpí bolestmi hlavy – migrénou. Po operaci levého ramene a rehabilitaci došlo k přetížení pravého ramene, v důsledku čehož bolesti nadále přetrvávají a žalobkyně trpí i únavovým syndromem. Z důvodu nepříznivého zdravotního stavu s ní byl rozvázán pracovní poměr.
3. Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13. 5. 2021 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK PMSV ČR“) ze dne 7. 10. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána jako invalidní pro invaliditu druhého stupně posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 10. 12. 2019; datum vzniku invalidity dle tohoto posudku bylo stanoveno 28. 6. 2019. Dne 28. 1. 2021 byla u ní provedena kontrolní lékařská prohlídka, přičemž dle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava nebyla shledána invalidní, neboť v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25 % podle kapitoly XV., oddílu B, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, kterým žalobkyni od 10. 3. 2021 invalidní důchod odňala. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a v rámci námitkového řízení byl její zdravotní stav posouzen lékařem České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava dne 28. 4. 2021 se závěrem, že není invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25 % podle kapitoly XV., oddílu B, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. O námitkách žalobkyně následně žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.,

v platném znění. Z posudku této komise ze dne 7. 10. 2021 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickou lékařkou MUDr. Š., z nálezů praktického lékaře MUDr. P. ze dne 4. 12. 2020, z nálezů ortopedické ambulance MUDr. S. ze dne 10. 2. 2021, 27. 1. 2021, 17. 9. 2020, 16. 7. 2020, 9. 7. 2020, 20. 2. 2020, 12. 12. 2019 a 10. 12. 2019, z nálezů MUDr. V. a ze dne 26. 1. 2019, 13. 8. 2020, 6. 8. 2020, 30. 7. 2020 a 5. 10. 2021, z lékařské zprávy MUDr. P. ze dne 12. 11. 2019, MUDr. K. ze dne 11. 8. 2021, z nálezů ORL ambulance MUDr. B. ze dne 3. 2. 2020, 10. 2. 2020 a 2. 12. 2020, z nálezů RTG nohou MUDr. A. ze dne 14. 11. 2019, z propouštěcích zpráv ortopedie Městské nemocnice Ostrava ze dne 29. 5. 2020 a 30. 6. 2020, z nálezů neurologické ordinace MUDr. G. ze dne 19. 11. 2019, 7. 10. 2020, 18. 11. 2020, 31. 3. 2021 a 27. 8. 2021, z nálezů rehabilitační ambulance MUDr. V. ze dne 24. 8. 2020, 21. 9. 2020, 19. 10. 2020 a 25. 11. 2020, z nálezů MUDr. L. ze dne 6. 9. 2021 a z nálezů oddělení pracovního a preventivního lékařství Fakultní nemocnice Ostrava MUDr. V. ze dne 12. 3. 2021 a ze spisové dokumentace vedené Okresní správou sociálního zabezpečení v Ostravě. Rozhodující zdravotní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 13. 5. 2021 bylo u žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila posudková komise pokles pracovní schopnosti žalobkyně horní hranici uvedené položky, tj. 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po artroskopických operacích na obou ramenních kloubech, jedná se o středně těžké omezení hybnosti obou ramenních kloubů s omezením funkce pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Uvedené hodnocení poklesu pracovní schopnosti posudková komise nezvýšila podle ust. § 3 citované vyhlášky s odůvodněním, že v případě žalobkyně neshledala další natolik závažná postižení, která by toto zvýšení odůvodňovala. Posudková komise dodala, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně dne 10. 12. 2019 lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, podle něhož byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, bylo jednoznačným posudkovým omylem. Tehdejší hodnocení podle kapitoly XV., oddílu B, položky 3d, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. nemělo ze strany lékaře OSSZ žádný objektivní podklad. Nešlo o ztuhnutí dvou kloubů uvedené v této položce; šlo o pooperační stav, který vyžadoval další léčení a odůvodňoval by nejvýše dočasnou pracovní neschopnost.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované jakožto správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 13. 5. 2021 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, jehož úplností správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího

odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemocí, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise hodnotila zdravotní stav stejně jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava i lékař České správy sociálního zabezpečení v rámci řízení o námitkách žalobkyně. PK MPSV ČR uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stav po artroskopických operacích na obou ramenních kloubech s tím, že se jedná o středně těžké postižení, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XV., oddíl B, položku 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí této položky, tj. 25 %. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise, při kterém byla přešetřena přítomným ortopédem. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity včetně jejího trvání je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak především závisí na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže uničit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o tento typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely posouzení trvání invalidity nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 7. 10. 2021 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž i sama žalobkyně u ústního jednání soudu dne 9. 12. 2021 uvedla, že jí není známa žádná zdravotní dokumentace, kterou by posudková komise při podání svého posudku nehodnotila a která by mohla mít podstatný vliv na posouzení příčiny jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti. Zároveň uvedla, že v posudku je vyčerpávajícím způsobem uveden výčet jejich zdravotních onemocnění a omezení. Posudková komise taktéž měla při vypracování posudku lékařské nálezy, které žalobkyně předložila k důkazu při jednání krajského soudu a ze kterých tedy nemohl být učiněn jiný posudkový závěr. Pakliže byl žalobkyni přiznán invalidní důchod na základě posouzení zdravotního stavu lékařem OSSZ Ostrava dne 10. 12. 2019, toto posouzení označila posudková komise jednoznačně jako posudkový omyl, což také vysvětlila tím, že toto hodnocení podle kapitoly XV., oddílu B, položky 3d přílohy k citované vyhlášce nemělo žádný objektivní podklad, neboť u žalobkyně nešlo o ztuhnutí dvou kloubů v této položce uvedené; tehdejší pooperační stav odůvodňoval a vyžadoval další léčení v rámci dočasné pracovní neschopnosti.

8. Jelikož u žalobkyně k datu 13. 5. 2021 nešlo o invaliditu žádného stupně, žalovaná nepochybila, když její námitky zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 12. 2. 2021, kterým žalobkyni invalidní důchod odňala.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).
11. Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna za její zastupování v rozsahu 3 úkonů právní služby po 1 000 Kč a 3 režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. S připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21 %, tj. 819 Kč, činí odměna právní zástupkyně celkem 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. prosince 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce